משנה · אחרונים · הגהות יעב״ץ · סדר זרעים

הגהות יעב"ץ על משנה כלאים

רבי יעקב ב"ר צבי [היעב"ץ] עמדין

ספריית אור ברסלב · or-breslev.co.il

הגהות יעב"ץ על משנה כלאים

רבי יעקב ב"ר צבי [היעב"ץ] עמדין

מקור הטקסט: ספריא · רישיון: לפי המהדורה: נחלת הכלל או Creative Commons

התכנים שלפניכם נאספו, מוינו, סוננו ונערכו בעמל רב ובמסירות על ידי צוות פרויקט 'אוצריא' (otzaria.org).

לקריאה באתר, עם המפרשים והמקורות ליד כל שורה: https://or-breslev.co.il/library/הגהות-יעבץ-על-משנה-כלאים/
הקובץ נוצר ב־16 בנובמבר 2026 מגרסה v38-202611151759 של הספרייה.

תוכן העניינים

פרק א 4
משנה ב 4
משנה ח 4
פרק ב 4
משנה ב 4
פרק ג 4
משנה ב 4
פרק ה 4
משנה ד 4
פרק ז 4
משנה א 4
פרק ח 5
משנה ה 5
פרק ט 5
משנה ב 5
משנה י 5

פרק א

משנה ב

בר"ש ומשום כן צווחין ליה בל"י מלפפונין. נ"ב מלשון וילפות שמשון ובלשון חכמים מלפפתו עד יום מותו:

שם לזרע קורא מעה. נ"ב מלשון וצאצאי מעיך כמעותיו:

שם ובגמ' דידן כו' תיובתא. נ"ב אפ"ה י"ל שהיא קשה ומרה וצריך להטמינה ברמץ עד שתהא ראויה לאכילה. ונקראת כך ע"ש סופה (והתיובתא רק לר"א דמשמע מסתימת לשונו שהיא שוה לדלעת דעלמא):

משנה ח

בר"מ וע"כ נקרא חצוב. נ"ב לשון הוצב בהר:

בר"ש בסוף המתני'. ארני. נ"ב אדאני צ"ל והוא בפ' במה מדליקין (דל"ה ע"ב):

פרק ב

משנה ב

בר"מ בספרי הנבואה ושרשך כו'. נ"ב הי"ל להביא ובכל תבואתי תשרש:

פרק ג

משנה ב

בר"ש דקרי להו ירקות "חזרת" אצטריך כו'. כצ"ל:

פרק ה

משנה ד

בר"ש נקט. נ"ב מלישנא דקרא נקעה נפשי:

פרק ז

משנה א

בר"ש בד"א בהדא צנמא. כצ"ל ונ"ב צנמא בנו"ן. כמו צונמא בגמרא דידן:

פרק ח

משנה ה

בר"מ וכמדומה כו'. נ"ב שמא עושה המלה נוטריקון רע ומך ואולי לכן הוא מקל המרוץ ככתוב נמג"א (הרצים כו' בני הרמכים):

פרק ט

משנה ב

בר"ש פשתן שצבעה בחרת. נ"ב שחור כדתנן התם (נדה יט א) שחור כחרת:

שם מ"ד: שכעס ר' אמי על אותו שאמר לחברו כו'. נ"ב נראה דה"ט משום דס"ל כסתמא דבסמוך דבר שאינו מתכוין אפי' לכתחלה מותר. כ"ש באינו יודע וגם בבה"מ. ושמואל סבר לה כמתני' דלעיל דאסרה דשא"מ (עי' בשבת קיא ב וש"מ דשמואל ס"ל כר"ש ועתוס' שם קי ב בד"ה ת"ל. אבל הגירסא שלנו בפרק מי שמתו אר"י אמר רב וא"ש דרב ס"ל בכמה מקומות כר"י). א"נ דוומא בשוק אזיל לחומרא. אבל בבה"מ מודה דשפיר דמי כה"ג דאינו מתכוין:

מ"ד שם דיאמר לבר ראשון נ"ב בר ראשון שם הרצען:

בסוף מ"ט שם וחוט אחד של פשתן. נ"ב בצד זה:

משנה י

בפירוש הרא"ש (אות י"ב) וקשר כו'. נ"ב י"ל דחבור יחדו בעינן דהיינו דבוק מהודק שניהם יחד לאפוקי כה"ג שאינם דבוקים ואדוקים שכל אחד נפרד מחברו מתנועע אילך ואילך. אע"פ שקשורין ביחד אינן עומדים בשוה זה אצל זה כלל. הלכך לא חשיב חבור אע"פ שהקשר מחברם דרך תלייה הוא. ולא חבור אחיזה יחדו בשווי:

שם (אות י"ג) דאין שני ראשי החוט כו'. נ"ב י"ל שקושר ראשי החוט כל אחד לבדו בעצמו: